

“मीठे बच्चे- पतित-पावन बाबा आउनु भएको छ पावन बनाएर पावन दुनियाँको वर्सा दिन, पावन बन्नेहरूलाई सद्गति प्राप्त हुन्छ।”

प्रश्न:- भोगी जीवन, योगी जीवनमा परिवर्तन हुने मुख्य आधार के हो?

उत्तर:- निश्चय। जबसम्म निश्चय हुँदैन- हामीलाई पढाउनेवाला स्वयं बेहदका बाबा हुनुहुन्छ, तबसम्म योग लाग्दैन। नत पढाइ नै पढ्न सक्छन्। भोगीको भोगी नै रहन्छन्। कति बच्चाहरू क्लासमा त आउँछन् तर पढाउनेवालामा निश्चय छैन। सम्झन्छन्- हो, कुनै शक्ति छ तर निराकार शिवबाबाले पढाउनुहुन्छ- यो कसरी हुन सक्छ! यो त नयाँ कुरा हो। यस्ता पत्थरबुद्धि बच्चाहरू परिवर्तन हुन सक्दैनन्।

गीत:- ओम् नमो शिवाए.....

ओम् शान्ति। बच्चाहरूले यो कुरा त बुझिसकेका छौ- शिवबाबाले हामीलाई सम्झाउनुहुन्छ। घरी-घरी त भनिँदैन भगवानुवाच। यो त नियम छैन घरी-घरी आफ्नै महिमा गर्नु। शिवबाबा जो सबैका बाबा हुनुहुन्छ, उहाँले बसेर हामीलाई सम्झाउनु हुन्छ। भविष्य २१ जन्मको लागि अटल अखण्ड दैवी स्वराज्य बनाउनु हुन्छ। जसरी स्कूल वा कलेजमा बच्चाहरूले जान्दछन्- शिक्षकले हामीलाई आफू जस्तै वकिल बनाउँछन्, लक्ष्य-उद्देश्य हुन्छ। बाँकी सत्संगमा जो जान्छन् वेद, शास्त्र आदि सुन्नको लागि, त्यसबाट त केही मिल्दैन। शिक्षक फेरि पनि राम्रा हुन्छन्, जसले शरीर निर्वाहको लागि कुनै लौकिक विद्या सिकाउँछन्, जसबाट आजीविका चल्छ। बाँकी सबैले दुर्गति नै गर्छन्, बच्चाको विवाह गर्न नचाहे पनि पिताले भन्छन् वर्सा पनि मिल्दैन। जहाँ चाहन्छौ, त्यहाँ जाऊ। यहाँ त बाबाले अमृत पनि पिलाउनु हुन्छ र वर्सा पनि दिनुहुन्छ। भन्नुहुन्छ- पवित्र बन्यौ भने पवित्र दुनियाँको मालिक बन्छौ। कति फरक छ- हदको बाबा र बेहदको बाबामा। उनले रातमा लैजान्छन्, उहाँले दिनमा लैजानुहुन्छ। उहाँ हुनुहुन्छ पतित-पावन। भनिन्छ पनि सद्गतिदाता एक, जो आएर सबैको सद्गति गर्नुहुन्छ फेरि दुर्गति कसले गर्‍यो? यो जानेका छैनन्। बाबा सम्झाउनुहुन्छ- सबै आसुरी मतवाला छन्। यहाँ आउँछन् असुरबाट देवता बन्नको लागि। यो इन्द्रप्रस्थ हो। कति असुर पनि आएर लुकेर बस्छन्। सबै सेन्टरमा लुकेर यस्ता असुर धेरै आउँछन्, फेरि घरमा गएर विष पिउँछन्। दुवै काम त चल्न सक्दैन। उनीहरू पत्थरबुद्धि बन्छन्। बाबालाई चिन्दैनन्। निश्चय बिल्कुलै छैन हामीलाई बेहदका बाबाले पढाउनुहुन्छ। त्यस्तै आएर बस्छन्। त्यसैले न योग लाग्छ, न पढाइ नै पढ्न सक्छन्। भोगीको भोगी नै रहन्छन्। धेरैले सम्झन्छन् केही शक्ति छ। निराकार शिवबाबा कसरी आउनुहुन्छ! कुनै शास्त्रमा पनि लेखेको छैन। यो हो नयाँ कुरा। गायन पनि छ- शिवजयन्ती.... तर पत्थरबुद्धि हुनाले बुझ्दैनन्। शिव हुनुहुन्छ तब त सबै भक्तहरूले याद गर्छन्। भन्दछन् पनि शिवाय नमः, मान्छन्- उहाँ परमधाममा रहनुहुन्छ। हाम्रो बाबा पनि हुनुहुन्छ परमपिता, त्यसैले उहाँ सबैका पिता हुनुभयो नि। यहाँ यस्ता पनि छन्, जसले पितालाई मान्दैनन्। मनुष्यलाई सम्झाउन धेरै मुश्किल छ। उनीहरूलाई त यो पनि थाहा छैन- अहिले दुर्गतिको समय चलिरहेको छ। भक्तिमार्गमा पहिले अव्यभिचारी भक्ति थियो, अब व्यभिचारी बनेको छ। व्यभिचारी र अव्यभिचारीमा

कति फरक छ। ती पाप आत्मा, यी पुण्य आत्मा। अव्यभिचारी भक्ति हो नै सच्चा भक्ति। त्यस समयमा अर्थात् द्वापर युगमा मनुष्य सुखी पनि रहन्छन्। धन दौलत आदि सबै रहन्छ। कलियुगमा धेरै दुर्गति हुन्छ। जब व्यभिचारी भक्तिमा आउँछन्, तब विकारी पनि धेरै बन्छन्। दिन-प्रतिदिन विकार पनि अधिक हुन्छ। पहिले सतोप्रधान विकार थियो, अहिले तमोप्रधान विकार छ। सबै बिलकुल तमोप्रधान छन्। घर-घरमा कति झगडा छ। शिवबाबा बसेर बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ। कृष्ण त पिता होइनन्। कसैको पनि जीवनीलाई जानेका छैनन्। यहाँ हुनुहुन्छ पतित-पावन। परमपिता परमात्मालाई मान्छन्— उहाँ ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, पानीको सागर कहाँ पतित-पावन, नलेजफुल हुन्छ र। मनुष्य त पानीको सागरबाट निस्केको पानीको नदीलाई पतित-पावनी सम्झन्छन्। उनीहरूलाई सोध्नुपर्छ, जसरी गीताको भगवान्को कर्तव्य सोधिन्छ— निराकार परमपिता परमात्मा हुनुहुन्छ रचयिता र श्रीकृष्ण हुन् रचना, अब भन्नुहोस्— गीताको भगवान् को हुन्? भगवान् त एकलाई नै भनिन्छ। फेरि व्यासलाई भगवान् कसरी भन्न सकिन्छ? यस्ता-यस्ता प्रश्न सोध्नुपर्छ— पतित-पावन, परमपिता परमात्मा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, उहाँबाट यी ज्ञानगंगाहरू कसरी निस्कन्छन्? परमपिता परमात्मा ब्रह्मा मुख कमलद्वारा ब्राह्मण मुख वंशावली रचनुहुन्छ। उनीहरूलाई ब्रह्मा मुखबाट ज्ञान मिलिरहेका छ, जसबाट सद्गति मिल्छ। अब पानीको सागरबाट पावन बन्छन् वा ज्ञान सागरबाट। पानीबाट त मनुष्य पावन हुन सक्दैन। त्यसैले यो पहेली पनि सोध्नुपर्छ, यसलाई सोध्नाले पावन दुनियाँको मालिक बन्न सक्छन्। बोलाउँछन् नै उहाँलाई — हे पतित-पावन सीताराम भनेर। फेरि गंगामा स्नान आदि गर्छन्, त्यसैले यो पहेली पनि जोड्नुपर्छ। समयमा हरेक चीजको शोभा हुन्छ। जसरी त्यो गीताको भगवान्को पहेली छ, त्यस्तै यो पनि पहेली हो। ख्याल त चल्छ नि— के यस्तो चीज बनाऔं, जुन मनुष्यले सधैं आफ्नो पासमा यादगारको रूपमा राखून्। कागज आदि त फालिदिन्छन्। देवताहरूको राम्रो चीज भए त्यसलाई च्याट्दैनन्। सेवा गर्ने वालाको सारा दिन विचार सागर मन्थन चलिरहन्छ, अरू काम गरेर देखाउनेछु। केवल भन्ने मात्र होइन यस्तो गर्नुपर्छ। यो कसलाई भन्छौ? बाबाले गर्नुहुन्छ वा बच्चाहरूले गर्छन्? भन कसले? बाबा त निर्देशन दिनुहुन्छ। यस्ता राम्रा चित्र, क्यालेण्डर छपाऊ, त्रिमूर्ति शिवको क्यालेण्डर छपाउनु पर्छ। त्रिमूर्ति शिवजयन्ती भन्नु ठीक हो। केवल शिवजयन्ती भन्नु गलत हो। एक बच्चाको दिलमा छ— त्रिमूर्ति शिवजयन्तीको क्यालेण्डर बनाऊँ, त्यो पनि रंगीन। त्रिमूर्तिबाट शिक्षा राम्रो मिल्छ। बाबाले लकेट पनि त्यसैले बनाउनुहुन्छ, जसबाट राम्ररी सम्झाउन सकियोस्। ब्रह्मा बाबाद्वारा शिवबाबाले सद्गति गर्नुहुन्छ। त्यसैले जो मेहनत गर्छ, ऊ नै विष्णुपुरीको मालिक बन्छ। बाँकी जसले ज्ञान लिदैनन् उनको विनाश हुन्छ। उनले सजाय पनि खान्छन्, पद पनि पाउँदैनन्। भक्तले भगवान्लाई याद गर्छन् तर जब भगवान् आउनुहुन्छ तब कति थोरैले उहाँलाई चिनेर उहाँको बन्छन्। करोडौंमा कोही। जसले मुक्तिको लागि पुरुषार्थ गर्छन्, उनले पद राम्रो पाउन सक्दैनन्। विकर्म विनाश हुँदैन। साक्षात्कार गराउनु भएको थियो— धर्म स्थापक पनि आउँछन्, दृष्टि लिन। याद गर्दै-गर्दै विकर्म विनाश गर्दै गयौ भने उच्च पद पाउन सक्छौ, अरू धर्मवाला पनि आउँछन् त्यो पनि अन्त्यमा, जो मुख्य हुन्छन्। यस्तो होइन अहिलेको पोप आउँछ, आउँदैन। पहिलो नम्बरको पोप, जो अहिले अन्तिम जन्ममा छ, ऊ आउँछ। हिसाब धेरै ठूलो छ। अब यो कुम्भको मेला

हो। यो सबै भक्तिमार्गको सामग्री हो। जब दुर्गतिको पूरा ग्रहण लाग्छ, अनि बाबा आएर १६ कला सम्पूर्ण बनाउनुहुन्छ। ग्रहणलाई स्वदर्शन चक्रद्वारा निकाल्न सकिन्छ। यो जुन हाम्रो सृष्टि-चक्र छ, त्यसमा तल लेख्नु पर्छ— यो हो स्वदर्शन चक्र। यो धेरै राम्रो चीज हो। यो यहाँको लोगो (कोट अफ आर्म) हो। यो त ईश्वरीय कुरा हो। स्लाइड, जुन बनाइ रहेका छन् त्यसको लागि बाबा शिक्षा दिइरहनु हुन्छ। यदि त्यस मुरली सुन्न सकेनौ भने निर्देशनलाई अपनाउन सक्दैनौ। मुरली त सधैं पढ्नुपर्छ। सेवामा जो छन्, उनीहरू कर्ममा आउनु पर्छ। त्रिमूर्तिको पनि स्लाइड बनाइएको छ, त्यसमा अक्षर धेरै राम्रो छ। स्थापना र विनाश— दुई सृष्टि-चक्र वा गोला पनि हुनु पर्छ। यो नर्क, त्यो स्वर्ग। यो आजको विश्व र त्यो भोलिको विश्व। बाबा सेकेन्डमा जीवनमुक्ति दिनेवाला बस्नु भएको छ। बाबालाई चिन्यो, निश्चय भयो— पुग्यो। जीवनमुक्ति पाउने पुरुषार्थ अगाडि बढ्न थाल्छ। जन्म त लिए नि। बाबाबाट पूरा वर्सा लिनुपर्छ। फेरि विकारको माग गर्न सक्दैनौ। बाबा भन्नुहुन्छ— भ्रष्टाचारीलाई वर्सा मिल्न सक्दैन। प्राक्टिकलमा यिनलाई उदाहरण देख्यौ नि। यस्ता धेरै मुश्किलले निस्कन्छन्। आफ्नो इज्जत आदि पनि धेरै हेर्छन् नि। रचयिता बाबा हुनुहुन्छ, सबै उहाँको आज्ञा अनुसार चलनु पर्छ। तिमी पनि श्रीमतमा चलेनौ भने पद भ्रष्ट हुन्छ।

बाबा भन्नुहुन्छ— यस ज्ञानमार्गमा पूरा नष्टोमोहा हुनुपर्छ। बाबाको आज्ञा मिलेको छ, जो बच्चा आज्ञाकारी छैनन्, उनीहरू कपूत ठहरिए। त्यो बच्चा, बच्चा होइन। पवित्रताको आज्ञा त राम्रो हो नि। राजयोग त बाबाले अहिले सिकाउनुहुन्छ। बिचरा मनुष्यहरूले त सम्झदैनन्। बच्चाहरूमा पनि नम्बरवार पुरुषार्थ बुझ्दछन्। बाबाले यति निर्देशन दिनुहुन्छ, कुनै बच्चाले मुश्किलले गरेर देखाउँछ। बाबा भन्नुहुन्छ— त्रिमूर्तिको क्यालेण्डर बनाउनु पर्छ। सारा त्रिमूर्ति शिवको चित्रमा आधारित छ। लेखिएको पनि छ— ब्रह्माद्वारा स्थापना। अवश्य शिवबाबाले स्वर्गको स्थापना गर्नुहुन्छ नि। कलियुगी आसुरी राज्यको विनाश हुन्छ। आसुरी राज्यमा कति धेरै छन्। दैवी राज्यमा कति थोरै छन्। लेखिएको पनि छ— अनेक धर्मको विनाश, एक सत धर्मको स्थापना। बाबा भन्नुहुन्छ— म कति शृङ्गार गर्छु फेरि पनि सुध्रिदैनन्, उल्टो-सुल्टो बोलिरहन्छन्। यहाँ बाबा भन्नुहुन्छ— देह सहित जे जति छ, त्यो सबै भुलेर म एकलाई याद गर। आफ्नो देहमा पनि नफँस। कसैको देहमा फँस्यो भने गिछौं। जसरी मम्माको देह सँग प्यार थियो, त्यसैले मम्मा गएपछि कति भागे किनकि नाम-रूपमा फँसेका थिए। बाबा कति धेरै भन्नुहुन्छ— देह-अभिमानी नबन, म एकलाई याद गर। तिमीले यस ब्रह्माको शरीरलाई पनि याद नगर। शरीरलाई याद गर्नु भन्ने पूरा ज्ञान लिन सक्दैनौ। देही-अभिमानी बन्न धेरै मेहनत छ। बाबाको यादमा रहनु— यो धेरै मुश्किल छ। ज्ञान त धेरै राम्रो राम्रो सुनाउँछन्। योगमा मुश्किलले रहन्छन्। जति बलवान, त्यति मायाको तुफान आउँछ। कसै न कसैको नाम-रूपमा फँसेर धोका खान्छन्, यसमा धेरै खबरदारी चाहिन्छ। योगमा नै धेरै मेहनत छ। ज्ञान त सहज छ। योगमा नै घरी-घरी भुल्छन्, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— विकर्माजित कसरी बन्छौ? योगमा रह्यौ भने पाप पनि हुँदैन। नत्र सय गुणा हुन्छ। यहाँ त स्वयं धर्मराज र बाबा दुवै साथमा हुनुहुन्छ। त्यसैले स्वयं भन्नुहुन्छ— बाबाको अगाडि कुनै पाप नगर, नत्र सय गुणा दण्ड पर्छ। योगबाट नै विकर्माजित बन्नु छ। स्वदर्शन चक्रलाई जान्न सहज छ। यस सृष्टिचक्रको

तल लेख्नुपछ चक्र, नकि चर्खा। बाबाले युक्ति त धेरै बताउनु हुन्छ। बच्चाहरूले कर्ममा ल्याउनु पर्छ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) कुनै पनि देहधारीको नाम-रूपमा अट्किनु हुँदैन। आफ्नो देहमा पनि फँस्नु छैन। यसमा धेरै खबरदारी राख्नु पर्छ।
- २) ज्ञानमार्गमा नष्टोमोहा अवश्य बन्नु पर्छ। पवित्रताको आज्ञा मान्नुपर्छ र अरूलाई पनि पवित्र बनाउने युक्ति रच्नु छ।

वरदानः— स्व परिवर्तनद्वारा विश्व परिवर्तनको निमित्त बन्ने सर्व खजानाको मालिक भव

तिम्रो स्लोगन छ— “बदला नलेऊ, बदलिएर देखाऊ”। स्व परिवर्तनद्वारा विश्व परिवर्तन। कैयौं बच्चाहरूले सोच्छन्— यो ठीक भयो भने म ठीक हुन्छु, यो सिस्टम ठीक भयो भने म ठीक रहन्छु। रिसाउनेलाई शीतल बनाइदिए म शीतल हुन्छु, यस खिटपिट गर्नेलाई किनारा लगाइदिँमा सेन्टर ठीक हुन्छ... यो सोच्नु नै गलत हो। पहिले स्वलाई बदल अनि विश्व बदलिने छ। यसको लागि सर्व खजानाको मालिक बनेर समय अनुसार खजानालाई कार्यमा लगाऊ।

स्लोगनः— सर्वशक्तिको लाइट सदा साथमा रह्यो भने माया टाढैबाट भाग्छ।